

In memoriam Kees Migchelsen

En toen... Was Kees er niet meer. Dat kunnen we ons eigenlijk niet voorstellen, want Kees was er altijd. Op zijn manier: met oog voor iedereen die wilde roeien. Of je nu talent had of niet, Kees bracht mensen verder in het roeien. Van C4, naar boordroeien of de skiff. Kees stimuleerde vele generaties roeiers en maakte ze wegwijs binnen onze vereniging. Vraag het maar aan de 'Vroege Vogels' van de zondagmorgen. Kees nam ze tot vlak voor zijn ziekte jarenlang onder zijn hoede. Heel vanzelfsprekend, bescheiden, maar wel volhardend. Roeien was wel een serieuze zaak tenslotte!

Kees hoorde bij het water en in de boot. Hij genoot van weer en wind. In zijn Laser op het Paterwoldsemeer of samen met Ina op het grotere water. En roeien deed Kees als geen ander. Meer dan 60 jaar lang. Kees begon met roeien als student bij Aegir en groeide daar uit tot een vaste waarde als stuurman. Daar profiteerde De Hunze ook van. Maar daarover straks meer. Kees arriveerde aan het begin van de jaren '60 bij De Hunze en zat in 1966 al even in het bestuur. En De Hunze was natuurlijk de plek waar hij Ina leerde kennen. Kees heeft in al die jaren niet alleen vele roeiers instructie gegeven en groepen begeleid, maar is ook lid geweest van de examencommissie en was van '83 tot '88 een aantal jaren penningmeester. Hij was dat ook in 1986 bij de viering van het 100-jarig bestaan. In het gedenkboek dat naar aanleiding van het eeuwfeest verscheen, staat vermeld dat Kees tot 1985 maar liefst 23 zogeheten 'vaardigheidsproeven' (waaronder vier gouden) aflegde. Ook dat was Kees: een echte skiffeur.

Velen hebben Kees meegemaakt als enthousiast toerroeier. Hij roeide in de jaren '90 een aantal malen de Elfstedentocht en was tot op hoge leeftijd actief in het toerroeien. Zijn laatste toertocht was in augustus; met een landelijke groep 'midweekroeiers'. En in oktober was hij nog volop aanwezig als fietsende supporter bij de nieuwe ledentocht naar het Zuidlaardermeer.

Samen roeien met Kees was een waar genoegen. Kees met zijn kenmerkende slag: rustig ritme, beetje gebogen houding en zijn typische lichte catch op de armen. Zijn stuurmanskunst was bij De Hunze alom bekend. Hij bracht als stuurman in 1993 de Dames Club 8 met aan boord onder andere Marte Koorenhof, Nel Folkers en Nelleke Takens (coach Harry Meijer) naar een mooie 1ste plaats bij de Head of the River. Ook de 'Dollies' profiteerden nogal eens van Kees' stuurmanskunsten. En als een bepaalde oefening van de coach nogmaals moest, riep Kees: "Nou dames, nogmaals deze vertoning." Typisch Kees. Een twinkeling in zijn ogen; en altijd een tikje ondeugend. Maar bovenal was Kees bescheiden. Al te veel pandoer hoefde van hem niet zo nodig. Dan liever wat op de achtergrond. Maar hij was maar wat trots en verguld dat de ledenvergadering hem in 2017 benoemde tot erelid. En niet minder met de (boord) C4 die later dat jaar als 'Migchelsen' in de vaart kwam. De dames van 'Vlot' die hij het boordroeien had geleerd, roeiden de boot voor. Met Kees als stuurman. We gedenken Kees als een lieve, vaste waarde binnen onze vereniging. Echt deel van De Hunze-gemeenschap. We koesteren de dierbare herinneringen aan Kees als 'stille kracht'. Wat gaan we hem missen!